

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені ДАНИЛА ГАЛИЦЬКОГО
Кафедра українознавства**

Віра Мельник

НАЦІОЛОГІЯ І ЗДОРОВ'Я НАЦІЇ

**Збірник тестових завдань для поточного
контролю з вибіркової дисципліни
для студентів 2 курсу
галузі знань 22 «Охорона здоров'я»
спеціальності 222 «Медицина»**

ЛЬВІВ, 2023

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені ДАНИЛА ГАЛИЦЬКОГО
Кафедра українознавства

Віра Мельник

НАЦІОЛОГІЯ І ЗДОРОВ'Я НАЦІЇ
Збірник тестових завдань для поточного контролю з
вибіркової дисципліни
для студентів 2 курсу
галузі знань 22 «Охорона здоров'я»
спеціальності 222 «Медицина»

Обговорено та ухвалено на засіданні
методичної комісії кафедри
українознавства (протокол № 1 від 31
серпня 2023 року)

Затверджено методичною комісією
факультету іноземних студентів (протокол
№ 1 серпня 2023 року)

ЛЬВІВ, 2023

УДК 811.161.2 (072)

М 11

Мельник В.М.

Націологія і здоров'я нації: збірник тестових завдань для поточного контролю з вибіркової дисципліни для студентів 2 курсу галузі знань 22 «Охорона здоров'я» спеціальності 222 «Медицина» / В. М. Мельник. Львів: Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького, 2023. 25 с.

Навчально-методичне видання містить тестові завдання до кожної теми з авторського курсу вибіркової компоненти «Націологія і здоров'я нації», для поточного контролю знань, список рекомендованої літератури, критерії оцінювання знань, питання для самоконтролю до підсумкового контролю (залік).

Адресовано студентам 2 курсу медичного факультету ЗВО медичного профілю.

РЕЦЕНЗЕНТИ:

Хома І.Яр., кандидат історичних наук, доцент

Божко Н. М., кандидат історичних наук, доцент

Обговорено та ухвалено на засіданні методичної комісії кафедри
українознавства (протокол № 1 від 31 серпня 2023 року)

Затверджено методичною комісією факультету іноземних студентів (протокол №
1 серпня 2023 року)

© Львівський національний медичний
університет імені Данила Галицького, 2023

© Віра Мельник, 2023

©Кафедра українознавства, 2023

Передмова

Курс «Націологія і здоров'я нації» синтезує знання про «медицину» загалом як «мистецтво лікування» з основними фрагментами історії України (війни, Голодомори, революції і под.) Теми, що обговорюються при вивченні дисципліни формують у студентів вміння бачити й розуміти історію крізь призму здоров'я нації; сприяють комунікативним зв'язкам у соціумі; допомагають загальному системному баченню розвитку медицини через призму історії; вчать створювати комунікативні зв'язки між лікарем і пацієнтом, формують сприятливий психологічний клімат у професійному колективі, використовуючи кращі досягнення історії медицини.

ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ 1

Національне питання в контексті тенденцій розвитку світу кінця ХХ - початку ХХІ століть (2 год.)

Тестові завдання для поточного контролю знань

1. Сучасні дослідники, основною рисою нації визначають:

- а) територія;
- б) мова;
- в) господарські зв'язки;
- г) політичне самовизначення.

2. Суб'єктами національної політики представлені:

- а) нації і етноси;
- б) держава;
- в) етнонаціональні групи;
- г) міжнаціональні відносини.

3. Кожній людині вільно обирати національну приналежність або визнавати себе особою без національності є виразом права:

- а) на національно-територіальну автономію;
- б) на захист від дискримінації за національною ознакою;
- в) народу (нації) на самовизначення;
- г) на вільну національну самоідентифікацію.

4. Певну систему світоглядно-політичних засад, що формує основну мету, принципи боротьби за національну незалежність і розбудову власної національної держави, окреслюють як:

- а) національну політику;
- б) національну безпеку;
- в) націоналізм;
- г) національну державність.

5. Соціокультурний підхід розглядає націю як :

- а) співгромадянство;
- б) спільність людей, об'єднаних спільною культурою, мовою, релігією, звичаями.
- в) націоналізм;
- г) національну державність.

6. Діяльність у сфері національних відносин, закріплена у відповідних політичних та правових актах, слугує виразом:

- а) національного питання;

- б) національних відносин;
- в) національної політики.
- г) національну державність.

7. Декларація прав національностей України, що заклала основи національної політики Української держави, прийнята в :

- а) 1990 р.;
- б) 1993 р.;
- в) 1991 р.;
- г) 1996 р.

8. Згідно етнотериторіальної концепції побудови української нації:

- а) український етнос є українською нацією та єдиним суб'єктом державотворення;
- б) формування української нації за територіально-громадянським принципом, відкидаючи пріоритетність корінного українського етносу;
- в) члени української партії є як представники корінного українського етносу, так і національних машин, що мають громадянство України.
- г) сепаратистського націоналізму.

9. Формування нації шляхом приєднання до материнної території земель, де проживають співплемінники в межах інших країн – це визначальна риса:

- а) інтеграційного націоналізму;
- б) діаспорного націоналізму;
- в) ірредентистського націоналізму;
- г) сепаратистського націоналізму.

10. Відомий український вчений І.Курас був біля витоків створення:

- а) інституту держави і права ім. В.Корецького НАН України;
- б) інституту політичних та етнопонаціональних досліджень;
- в) Східно-Європейського дослідного інституту ім. В.Липинського;
- г) Національного інституту стратегічних досліджень.

ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ 2

Національне пробудження світу, Європи, України. Функції національної ідентичності. (2 год.)

Тестові завдання для поточного контролю знань

1. Для політичної системи України не властивий:

- а) перехідний стан;
- б) детально розроблений план побудови глобальної системи забезпечення національних інтересів;
- в) недостатньо високий інтелектуальний рівень політики;
- г) легітимність для більшості населення.

2. Ключовим інститутом політичної системи України виступають:

- а) політичні партії;
- б) соціально-політичні рухи;
- в) держава та її органи;
- г) групи тиску.

3. Одним з основних завдань розвитку політичної системи України

вважається:

- а) забезпечення примусового типу політичної активності у суспільстві;
- б) контроль більшості суспільства над владою;
- в) усунення від активної політичної діяльності більшості суспільства;
- г) підтримання низького рівня інтелекту та раціоналізму у рішеннях та діях.

4. В Україні посада Президента як елемент вітчизняної політичної системи введена в :

- а) 1989 р.;
- б) 1990 р.;
- в) 1991 р.
- г) 2020 р.

5. Характерною рисою політичної системи України є :

- а) значна етатизованість (одержавленість);
- б) значна роль релігії у політичному житті;
- в) високий рівень інтелекту в політиці.
- г) підтримання низького рівня інтелекту та раціоналізму у рішеннях та діях.

6. З 2005 р. Україна є :

- а) президентською республікою;
- б) парламентсько-президентською республікою;
- в) президентсько-парламентською республікою;
- г) парламентською республікою.

7. Сучасна система самоврядування в Україні сформувалась :

- а) 1990-1991 р.;
- б) 1993-1995 р.;
- в) 1996-1997 р.
- г) 1998-1999 р

8. Сучасна політична система України відповідна рівню:

- а) аграрного суспільства;
- б) інформаційного суспільства;
- в) індустріального суспільства.
- г) націотворчості

9. Як атрибут держави розуміють :

- а) представлення інтересів певного соціального класу;
- б) відображення рівня розвитку політичної свідомості соціальних суб'єктів;
- в) все загальність впливу;
- г) інтегрована сукупність відносин влади, суб'єктів політики, соціальних інститутів.

10. Патріархальну теорію походження держави репрезентує :

- а) Т. Аквінський;
- б) Арістотель;
- в) Р. Філмер;
- г) Дж. Локк;

ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ 3
Націологія та її архітектоніка (2 год.)

Тестові завдання для поточного контролю знань

1. Для політичної системи України не властивий:

- а) перехідний стан;
- б) детально розроблений план побудови глобальної системи забезпечення національних інтересів;
- в) недостатньо високий інтелектуальний рівень політики;
- г) легітимність для більшості населення.

2. Ключовим інститутом політичної системи України виступають:

- а) політичні партії;
- б) соціально-політичні рухи;
- в) держава та її органи;
- г) групи тиску.

3. Одним з основних завдань розвитку політичної системи України

вважається:

- а) забезпечення примусового типу політичної активності у суспільстві;
- б) контроль більшості суспільства над владою;
- в) усунення від активної політичної діяльності більшості суспільства;
- г) підтримання низького рівня інтелекту та раціоналізму у рішеннях та діях.

4. В Україні посада Президента як елемент вітчизняної політичної системи введена в :

- а) 1989 р.;
- б) 1990 р.;
- в) 1991 р.
- г) 2020 р.

5. Характерною рисою політичної системи України є :

- а) значна етатизованість (одержавленість);
- б) значна роль релігії у політичному житті;
- в) високий рівень інтелекту в політиці.
- г) підтримання низького рівня інтелекту та раціоналізму у рішеннях та діях.

6. З 2005 р. Україна є :

- а) президентською республікою;
- б) парламентсько-президентською республікою;
- в) президентсько-парламентською республікою;
- г) парламентською республікою.

7. Сучасна система самоврядування в Україні сформувалась :

- а) 1990-1991 р.;
- б) 1993-1995 р.;
- в) 1996-1997 р.
- г) 1998-1999 р.

8. Сучасна політична система України відповідає рівню:

- а) аграрного суспільства;

- б) інформаційного суспільства;
- в) індустріального суспільства.
- г) націотворчості

9. Як атрибут держави розуміють :

- а) представлення інтересів певного соціального класу;
- б) відображення рівня розвитку політичної свідомості соціальних суб'єктів;
- в) все загальність впливу;
- г) інтегрована сукупність відносин влади, суб'єктів політики, соціальних інститутів.

10. Патріархальну теорію походження держави репрезентує :

- а) Т. Аквінський;
- б) Арістотель;
- в) Р. Філмер;
- г) Дж. Локк;

ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ 4

Основні концепції нації. (2 год.)

Тестові завдання для поточного контролю знань

1. Сучасні дослідники, основною рисою нації визначають:

- а) територія;
- б) мова;
- в) господарські зв'язки;
- г) політичне самовизначення.

2. Суб'єктами національної політики представлені:

- а) нації і етноси;
- б) держава;
- в) етнонаціональні групи;
- г) міжнаціональні відносини.

3. Кожній людині вільно обирати національну приналежність або визнавати себе особою без національності є виразом права:

- а) на національно-територіальну автономію;
- б) на захист від дискримінації за національною ознакою;
- в) народу (нації) на самовизначення;
- г) на вільну національну самоідентифікацію.

4. Певну систему світоглядно-політичних засад, що формує основну мету, принципи боротьби за національну незалежність і розбудову власної національної держави, окреслюють як:

- а) національну політику;
- б) національну безпеку;
- в) націоналізм;
- г) національну державність.

5. Соціокультурний підхід розглядає націю як :

- а) співгромадянство;
- б) спільність людей, об'єднаних спільною культурою, мовою, релігією, звичаями.
- в) націоналізм;
- г) національну державність.

6. Діяльність у сфері національних відносин, закріплена у відповідних

політичних та правових актах, слугує виразом:

- а) національного питання;
- б) національних відносин;
- в) національної політики.
- г) національну державність.

7. Декларація прав національностей України, що заклала основи національної політики Української держави, прийнята в :

- а) 1990 р.;
- б) 1993 р.;
- в) 1991 р.;
- г) 1996 р.

8. Згідно етнотериторіальної концепції побудови української нації:

- а) український етнос є українською нацією та єдиним суб'єктом державотворення;
- б) формування української нації за територіально-громадянським принципом, відкидаючи пріоритетність корінного українського етносу;
- в) члени української партії є як представники корінного українського етносу, так і національних машин, що мають громадянство України.
- г) сепаратистського націоналізму.

9. Формування нації шляхом приєднання до матеріної території земель, де проживають співплемінники в межах інших країн – це визначальна риса:

- а) інтеграційного націоналізму;
- б) діаспорного націоналізму;
- в) ірредентистського націоналізму;
- г) сепаратистського націоналізму.

10. Відомий український вчений І.Курас був біля витоків створення:

- а) інституту держави і права ім. В. Корецького НАН України;
- б) інституту політичних та етнонаціональних досліджень;
- в) Східно-Європейського дослідного інституту ім. В. Липинського;
- г) Національного інституту стратегічних досліджень.

ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ 5

Інформаційна мобільність нації. (2 год.)

Тестові завдання для поточного контролю знань

1. Сучасні дослідники, основною рисою нації визначають:

- а) територія;
- б) мова;
- в) господарські зв'язки;
- г) політичне самовизначення.

2. Суб'єктами національної політики представлені:

- а) нації і етноси;
- б) держава;
- в) етнонаціональні групи;
- г) міжнаціональні відносини.

3. Кожній людині вільно обирати національну приналежність або

визнавати себе особою без національності є виразом права:

- а) на національно-територіальну автономію;
- б) на захист від дискримінації за національною ознакою;
- в) народу (нації) на самовизначення;
- г) на вільну національну самоідентифікацію.

4. Певну систему світоглядно-політичних засад, що формує основну мету, принципи боротьби за національну незалежність і розбудову власної національної держави, окреслюють як:

- а) національну політику;
- б) національну безпеку;
- в) націоналізм;
- г) національну державність.

5. Соціокультурний підхід розглядає націю як :

- а) співгромадянство;
- б) спільність людей, об'єднаних спільною культурою, мовою, релігією, звичаями.
- в) націоналізм;
- г) національну державність.

6. Діяльність у сфері національних відносин, закріплена у відповідних політичних та правових актах, слугує виразом:

- а) національного питання;
- б) національних відносин;
- в) національної політики.
- г) національну державність.

7. Декларація прав національностей України, що заклала основи національної політики Української держави, прийнята в :

- а) 1990 р.;
- б) 1993 р.;
- в) 1991 р.;
- г) 1996 р.

8. Згідно етнотериторіальної концепції побудови української нації:

- а) український етнос є українською нацією та єдиним суб'єктом державотворення;
- б) формування української нації за територіально-громадянським принципом, відкидаючи пріоритетність корінного українського етносу;
- в) члени української партії є як представники корінного українського етносу, так і національних машин, що мають громадянство України.
- г) сепаратистського націоналізму.

9. Формування нації шляхом приєднання до матеріної території земель, де проживають співплемінники в межах інших країн – це визначальна риса:

- а) інтеграційного націоналізму;
- б) діаспорного націоналізму;
- в) ірредентистського націоналізму;
- г) сепаратистського націоналізму.

10. Відомий український вчений І.Курас був біля витоків створення:

- а) інституту держави і права ім. В. Корецького НАН України;
- б) інституту політичних та етнологічних досліджень;

- в) Східно-Європейського дослідного інституту ім. В. Липинського;
- г) Національного інституту стратегічних досліджень.

ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ 6

Національна ідея. (2 год.)

Тестові завдання для поточного контролю знань

1. Національна безпека відображає :

- а) державна політика, покликана забезпечити збереження та зміцнення життєво важливих національних цінностей;
- б) відносини між суб'єктами національного та етнічного розвитку;
- в) науково-обґрунтована система заходів, спрямована на реалізацію національних інтересів;
- г) здатність та можливість чинити визначальний вплив на діяльність та поведінку людей і їх об'єднань.

2. Основні напрями формування гарантів національної безпеки України вперше визначено в :

- а) Декларації про державний суверенітет України (1990 р.);
- б) Конституції України (1996 р.);
- в) Концепції національної безпеки України (1997 р.);
- г) Індивідуальній програмі співробітництва з НАТО (1995 р.).

3. Розвиток та уточнення концепції національної безпеки України покладено на:

- а) Міністерство оборони України;
- б) Верховну Раду України;
- в) Кабінет Міністрів України;
- г) Раду Національної безпеки та оборони України.

4. Сучасна національна безпека зводиться до:

- а) підтримання військової безпеки;
- б) забезпечення зовнішньополітичної безпеки;
- в) підтримання належного рівня економічної безпеки;
- г) багатокomпонентної безпеки.

5. Серед багатоманітних цілей зовнішньої політики виокремлюють найголовніші:

- а) збільшення сили держави;
- б) забезпечення національної безпеки;
- в) зростання престижу та зміцнення міжнародних позицій держави.
- г) багатокomпонентної безпеки.

6. У широкому розумінні національна безпека – це:

- а) захищеність життєво важливих інтересів особи, держави і суспільства;
- б) стан держави, що забезпечує її цілісність та суб'єктність в системі міжнародних відносин;
- в) забезпеченість територіальної цілісності і суспільно-політичного ладу.
- г) багатокomпонентної безпеки.

7. У вузькому розумінні національна безпека означає :

- а) спроможність держави виступати в якості суб'єкта міжнародного права;
- б) здатність держави зберігати власний суверенітет;

в) захист особи, суспільства і держави.

г) багатокомпонентної безпеки.

8. Проблема національної безпеки як у світі, так і в Україні активізується:

а) згасанням кількості збройних конфліктів та воєн різної інтенсивності в різних регіонах планети;

б) переходом від конфронтації до ідеологізації міжнародних відносин;

в) дестабілізуючим розвитком демографічних процесів.

г) багатокомпонентної безпеки.

9. Національна безпека проявляється у відповідних рівнях :

а) політичних партій і партійних систем;

б) особи, суспільства і держави;

в) соціальних спільнот.

г) багатокомпонентної безпеки.

10. Україна в межах об'єднання СНД зніщувала:

а) укладення Договору про колективну безпеку держав-учасниць СНД;

б) прийняття декларації про незастосування сили або загрози силою у відносинах між державами-учасницями СНД;

в) ухвалення меморандуму про підтримання миру і стабільності у СНД.

г) багатокомпонентної безпеки.

ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ 7
Ксенофобія і кирилофобія. (2 год.)

Тестові завдання для поточного контролю знань

1. Національна безпека відображає :

а) державна політика, покликана забезпечити збереження та зміцнення життєво важливих національних цінностей;

б) відносини між суб'єктами національного та етнічного розвитку;

в) науково-обґрунтована система заходів, спрямована на реалізацію національних інтересів;

г) здатність та можливість чинити визначальний вплив на діяльність та поведінку людей і їх об'єднань.

2. Основні напрями формування гарантів національної безпеки України вперше визначено в :

а) Декларації про державний суверенітет України (1990 р.);

б) Конституції України (1996 р.);

в) Концепції національної безпеки України (1997 р.);

г) Індивідуальній програмі співробітництва з НАТО (1995 р.).

3. Розвиток та уточнення концепції національної безпеки України покладено на:

а) Міністерство оборони України;

б) Верховну Раду України;

в) Кабінет Міністрів України;

г) Раду Національної безпеки та оборони України.

4. Сучасна національна безпека зводиться до:

- а) підтримання військової безпеки;
- б) забезпечення зовнішньополітичної безпеки;
- в) підтримання належного рівня економічної безпеки;
- г) багатокomпонентної безпеки.

5. Серед багатоманітних цілей зовнішньої політики виокремлюють найголовніші:

- а) збільшення сили держави;
- б) забезпечення національної безпеки;
- в) зростання престижу та зміцнення міжнародних позицій держави.
- г) багатокomпонентної безпеки.

6. У широкому розумінні національна безпека – це:

- а) захищеність життєво важливих інтересів особи, держави і суспільства;
- б) стан держави, що забезпечує її цілісність та суб'єктність в системі міжнародних відносин;
- в) забезпеченість територіальної цілісності і суспільно-політичного ладу.
- г) багатокomпонентної безпеки.

7. У вузькому розумінні національна безпека означає :

- а) спроможність держави виступати в якості суб'єкта міжнародного права;
- б) здатність держави зберігати власний суверенітет;
- в) захист особи, суспільства і держави.
- г) багатокomпонентної безпеки.

8. Проблема національної безпеки як у світі, так і в Україні активізується:

- а) згасанням кількості збройних конфліктів та воєн різної інтенсивності в різних регіонах планети;
- б) переходом від конфронтації до ідеологізації міжнародних відносин;
- в) дестабілізуючим розвитком демографічних процесів.
- г) багатокomпонентної безпеки.

9. Національна безпека проявляється у відповідних рівнях :

- а) політичних партій і партійних систем;
- б) особи, суспільства і держави;
- в) соціальних спільнот.
- г) багатокomпонентної безпеки.

10. Україна в межах об'єднання СНД зніціювала:

- а) укладення Договору про колективну безпеку держав-учасниць СНД;
- б) прийняття декларації про незастосування сили або загрози силою у відносинах між державами-учасницями СНД;
- в) ухвалення меморандуму про підтримання миру і стабільності у СНД.
- г) багатокomпонентної безпеки.

ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ 8

Суспільна структура нації. Етногенез й націогенез. (2 год.)

Тестові завдання для поточного контролю знань

1. Національна безпека відображає :

- а) державна політика, покликана забезпечити збереження та зміцнення життєво важливих національних цінностей;
- б) відносини між суб'єктами національного та етнічного розвитку;
- в) науково-обґрунтована система заходів, спрямована на реалізацію національних інтересів;
- г) здатність та можливість чинити визначальний вплив на діяльність та поведінку людей і їх об'єднань.

2. Основні напрями формування гарантів національної безпеки України вперше визначено в :

- а) Декларації про державний суверенітет України (1990 р.);
- б) Конституції України (1996 р.);
- в) Концепції національної безпеки України (1997 р.);
- г) Індивідуальній програмі співробітництва з НАТО (1995 р.).

3. Розвиток та уточнення концепції національної безпеки України покладено на:

- а) Міністерство оборони України;
- б) Верховну Раду України;
- в) Кабінет Міністрів України;
- г) Раду Національної безпеки та оборони України.

4. Сучасна національна безпека зводиться до:

- а) підтримання військової безпеки;
- б) забезпечення зовнішньополітичної безпеки;
- в) підтримання належного рівня економічної безпеки;
- г) багатокомпонентної безпеки.

5. Серед багатоманітних цілей зовнішньої політики виокремлюють найголовніші:

- а) збільшення сили держави;
- б) забезпечення національної безпеки;
- в) зростання престижу та зміцнення міжнародних позицій держави.
- г) багатокомпонентної безпеки.

6. У широкому розумінні національна безпека – це:

- а) захищеність життєво важливих інтересів особи, держави і суспільства;
- б) стан держави, що забезпечує її цілісність та суб'єктність в системі міжнародних відносин;
- в) забезпеченість територіальної цілісності і суспільно-політичного ладу.
- г) багатокомпонентної безпеки.

7. У вузькому розумінні національна безпека означає :

- а) спроможність держави виступати в якості суб'єкта міжнародного права;
- б) здатність держави зберігати власний суверенітет;
- в) захист особи, суспільства і держави.
- г) багатокомпонентної безпеки.

8. Проблема національної безпеки як у світі, так і в Україні активізується:

- а) згасанням кількості збройних конфліктів та воєн різної інтенсивності в різних регіонах планети;
- б) переходом від конфронтації до ідеологізації міжнародних відносин;

в) дестабілізуючим розвитком демографічних процесів.

г) багатокомпонентної безпеки.

9. Національна безпека проявляється у відповідних рівнях :

а) політичних партій і партійних систем;

б) особи, суспільства і держави;

в) соціальних спільнот.

г) багатокомпонентної безпеки.

10. Україна в межах об'єднання СНД зніціювала:

а) укладення Договору про колективну безпеку держав-учасниць СНД;

б) прийняття декларації про незастосування сили або загрози силою у відносинах між державами-учасницями СНД;

в) ухвалення меморандуму про підтримання миру і стабільності у СНД.

г) багатокомпонентної безпеки.

ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ 9

*Національна картина світу. Поняття «національний світогляд».
Модерна українська нація й проблеми націософії та
націократії. (2 год.)*

Тестові завдання для поточного контролю знань

1. Сучасні дослідники, основною рисою нації визначають:

а) територія;

б) мова;

в) господарські зв'язки;

г) політичне самовизначення.

2. Суб'єктами національної політики представлені:

а) нації і етноси;

б) держава;

в) етнонаціональні групи;

г) міжнаціональні відносини.

3. Кожній людині вільно обирати національну приналежність або визнавати себе особою без національності є виразом права:

а) на національно-територіальну автономію;

б) на захист від дискримінації за національною ознакою;

в) народу (нації) на самовизначення;

г) на вільну національну самоідентифікацію.

4. Певну систему світоглядно-політичних засад, що формує основну мету, принципи боротьби за національну незалежність і розбудову власної національної держави, окреслюють як:

а) національну політику;

б) національну безпеку;

в) націоналізм;

г) національну державність.

5. Соціокультурний підхід розглядає націю як :

а) співгромадянство;

б) спільність людей, об'єднаних спільною культурою, мовою, релігією, звичаями.

- в) націоналізм;
- г) національну державність.

6. Діяльність у сфері національних відносин, закріплена у відповідних політичних та правових актах, слугує виразом:

- а) національного питання;
- б) національних відносин;
- в) національної політики.
- г) національну державність.

7. Декларація прав національностей України, що заклала основи національної політики Української держави, прийнята в :

- а) 1990 р.;
- б) 1993 р.;
- в) 1991 р.;
- г) 1996 р.

8. Згідно етнотериторіальної концепції побудови української нації:

- а) український етнос є українською нацією та єдиним суб'єктом державотворення;
- б) формування української нації за територіально-громадянським принципом, відкидаючи пріоритетність корінного українського етносу;
- в) члени української партії є як представники корінного українського етносу, так і національних машин, що мають громадянство України.
- г) сепаратистського націоналізму.

9. Формування нації шляхом приєднання до материній території земель, де проживають співплемінники в межах інших країн – це визначальна риса:

- а) інтеграційного націоналізму;
- б) діаспорного націоналізму;
- в) ірредентистського націоналізму;
- г) сепаратистського націоналізму.

10. Відомий український вчений І.Курас був біля витоків створення:

- а) інституту держави і права ім. В. Корецького НАН України;
- б) інституту політичних та етнонаціональних досліджень;
- в) Східно-Європейського дослідного інституту ім. В. Липинського;
- г) Національного інституту стратегічних досліджень.

**Тематичний план практичних занять
з вибіркової дисципліни «Націологія і здоров'я нації»**

№ /п	Тема	Кількість годин
1.	Національне питання в контексті тенденцій розвитку світу кінця ХХ-початку ХХІ століть.	2
2.	Національне пробудження світу, Європи, України. Функції національної ідентичності.	2
3.	Націологія та її архітектоніка.	2
4.	Основні концепції нації.	2
5.	Інформаційна мобільність нації.	2
6.	Національна ідея.	2

7.	Ксенофобія і киріюфобія.	2
8.	Суспільна структура нації. Етногенез й націогенез.	2
9.	Національна картина світу. Поняття «національний світогляд».	1
10.	Модерна українська нація й проблеми націософії та націократії.	1
	Разом	18

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна

1. Бочковський О.І. Націологія. Мюнхен: УВУ, 2021. 123 с.
2. Бочковський О. Вступ до націології [Електронний ресурс] // Генеза. 221. №1(3). С. 114. URL: <http://ukrstor.com/ukrstor/natiologia.html>.
3. Вовканич С. Інформація, інтелект, нація. Львів: Місіонер, 2021. 414 с.
4. Касьянов Г. Теорії нації та націоналізму. Київ: Основа, 2021. 123 с.
5. Націоналізм. Антологія. Київ: Основа, 2021. 123 с.
6. Ребет А. Теорія нації. Львів: Літопис, 2022. 123 с.
7. Сціборський М. Націократія. Париж: Основа, 1995. 123 с.

Додаткова

8. Hobsbawm E. The Nation and Globalization // Constellations Volume 5. 1998. № 1. P. 1–9.
9. Huntington S.P. The Clash of Civilizations and the Remaking of World Order. – N. Y.: Simon & Schuster, 1996. 368 p.
10. Берлін І. Націоналізм — знехтувана сила // Сучасність. 1993. Ч. 3. С. 95–110.
11. Вовканич С. Мобільність нації як українська ідея // Політологічні читання. 1994. Ч. 4. С. 115–42.
12. Ганнс В. Мауль. Геополітика у ХХІ столітті: яке майбутнє чекає національні держави? // *Deutschland*. 2021. Ч. 6. С. 26–30.
13. Гобсбаум Е. Дж. Націоналізм наприкінці ХХ сторіччя // Націоналізм: Антологія / Упор. О. Проценко, В. Лісовий. Київ: Смолоскип, 2000. С. 771–796.
14. Дойч К. Народи, нації // Націоналізм: Антологія / Упор. О. Проценко, В. Лісовий. Київ: Смолоскип, 2000. С. 546–566.
15. Драгоманов М. Вибране ("...Мій задум зложити очерк історії цивілізації на Україні") / Упорядник Р. С Міщук. Київ: Либідь, 2021. 688 с.

Інформаційні ресурси

1. <http://ukrstor.com/ukrstor/natiologia.html>
2. <http://ukrlife.org/main/evshan/natiocracy.htm>

Навчально-методичне видання

Віра Михайлівна Мельник,
кандидат історичних наук, доцент

НАЦІОЛОГІЯ І ЗДОРОВ'Я НАЦІЇ
Збірник тестових завдань для поточного контролю
з вибіркової дисципліни
для студентів 2 курсу
галузі знань 22 «Охорона здоров'я»
спеціальності 222 «Медицина»

Навчально-методичне видання містить тестові завдання до кожної теми з авторського курсу вибіркової компоненти «Націологія і здоров'я нації», список рекомендованої літератури, критерії оцінювання знань, питання для самоконтролю до підсумкового контролю (залік).

Адресовано студентам 2 курсу медичного факультету ЗВО медичного профілю.